

Det er noget, som jeg må sige vi i Venstre er dybt betænkelige ved. Og jeg har egentlig også meget svært ved at forstå den højere filosofi i – uanset om det er en socialdemokratisk minister eller en hvilken som helst anden minister – at man har noget ønske om at tiltage sig så mange beføjelser, som man har gjort i dette lovforslag.

Det er kun beføjelser, og det giver altså anledning til store bekymringer. Vi har set de her ting før. Vi har set, hvordan man kan gå ind på støttemodtagernes ejendom, gå ind i deres regnskabsbøger og gå ind i deres forretningsbøger, helt ind i stuen, som vi siger, uden lovkendelse, uden at advisere disse borgere. Når jeg ser lovens udformning omkring fællesbestemmelser, må jeg straks spørge ministeren: I hvilket omfang er det her noget, som EU ønsker, og i hvilket omfang ligger der danske særønsker omkring kapitel 8 – altså fællesbestemmelserne og kontrolmulighederne?

Jeg er dybt bekymret over den udvikling, som vi, som jeg sagde tidligere, har set før, og som vi her ser endnu en gang. Jeg synes, vi under udvalgsarbejdet skal finde frem til en måde, hvorpå disse ændringer af forudsætninger og kriterier for at opnå disse støtteordninger kan forelægges for udvalget, således at der kan skabes bred enighed om det. Det synes jeg er rimeligt for folkestyret.

Det er også sådan, at vi i Venstre må erkende, at det her er ordninger, som for alles vedkommende – så vidt jeg har kunnet studere mig frem til det – er ordninger, der er delvis medfinansieret af EU, og derfor er det selvfølgelig fornuftigt, at vi opretholder ordningerne og også udnytter dem. Men altså som sagt, min kritik her i dag skal gå på den måde, hvorpå ministeren i dette lovforslag, nr. L 109, forsøger at beskrive, hvordan ministeren agter at administrere ordningerne.

Der er også i forslaget tale om Det Økologiske Råds sammensætning. Jeg tror, at også det er noget, vi under udvalgsarbejdet skal have ganske meget fat i.

Jeg kunne også godt tænke mig at vide, hvad det er for en kompetence, ministeren ønsker at tillægge dette økologiske jordbrugsråd. Sammensætningen kan vel forhåbentlig også stadig væk diskuteres, men hvad skal det egentlig bruges til i denne forbindelse, bortset fra at ministeren selvfølgelig kan fastsætte forretningsordenen m.v.?

Jeg synes, at lovforslaget rejser en hel række spørgsmål, som vi selvfølgelig i det efterfølgen-

de udvalgsarbejde vil stille. Jeg vil i hvert fald gerne have svar på, hvordan ministeren agter rent administrativt at behandle de ca. 50 bemyndigelser, som jeg ser at ministeren har taget i denne lov. Jeg håber, man kan få ministeriet til at give nogle fyldestgørende svar på, hvordan ministeren agter at anvende – jeg vil ikke sige det magtmisbrug, for det har vi jo ikke set endnu – men den magt, der ligger til ministeren og til det direktorat i ministeriet, hvorunder ministeren agter at lægge alle disse sager.

Så det løser nogle problemer, men det rejser altså modsvarende også en række nye spørgsmål, som udvalgsarbejdet forhåbentlig vil kaste lys over. Så indtil videre, og indtil vi har set nogle svar på det, jeg her adviserer, at jeg vil stille spørgsmål om, vil vi lige træde vande og se, hvor vi ender henne i den videre administration af denne lov.

Lene Espersen (KF):

Lovforslagets hovedformål er jo en regelforenklaring og en redaktionel sanering i forhold til gældende lov, og det betyder bl.a., at en del ordninger vil blive ophævet. Det gælder bl.a. etableringen af vikarordninger, hvor begrundelsen er, at de aldrig har været anvendt. Det gælder tilskud til skovbrugsforanstaltninger, som vil blive indarbejdet i skovloven, osv.

Vi kan støtte, at disse ordninger ophæves, da der hovedsagelig er tale om tekniske tilpasninger.

Men den anden del af loven, som foreslås ændret, så den udformes som en bemyndigelseslov, således at der reguleres via bekendtgørelser frem for lovgivning, er vi meget betænkelige over for.

Lovforslaget som sådan lægger op til mere fleksibilitet. Nu er fleksibilitet jo et positivt ladet ord, som man umiddelbart egentlig synes er en god ting, men det giver alligevel Det Konservative Folkeparti store betænkeligheder. Vi ser det nemlig ikke som en overvejende positiv ting, at nye EU-bestemmelser, eksempelvis ændringer af tilskudsbeløb, der i sin tid blev vedtaget i Folketinget, nu blot reguleres uden om Folketingsalen.

Det er i det hele taget principielt problematisk, at lovforslaget lægger op til en rammelovgivning, der sætter Folketingets indflydelse helt ud af kraft på så væsentligt et lovgivningsområde.

Jeg vil sige, at uanset hvad det er for en lillebitte ændring, der kommer fra EU's side, så tror